

**EZECHIËL MOEST OP GODS BEVEL DE REFORMATORISCHE
DOOF/BEERPUT OPENEN (EZECH. 8-9), EN IN DAT
KADER IS OOK DIT ARTIKEL GESCHREVEN**

**TRENDMATIGE LASTER ONTMASKERD
VAN DS. W.N. MIDDELKOOP JEGENS W. HUNTINGTON**

Uit: *Terdege*, 7 september 2005, pag. 44-47

Link naar dit artikel:

<https://www.digibron.nl/search/detail/1af4989c2e735ddfc692d7e30d0a32f4/william-huntington>

Gepubliceerd op: 7 september 2005 ds. W.N. Middelkoop - CGK

Inleidend woord

CGK-dominee, W.N. Middelkoop, heeft op 7 September 2005 een biografisch artikel in het blad *Terdege* geschreven over het leven en de prediking van William Huntington. Het genoemde artikel van Middelkoop over Huntington bevat echter valsheid in geschriften, aangezien Middelkoop Huntington dingen verwijt die absoluut onwaar zijn en hem woorden in de mond legt die Huntington niet geleerd heeft. Daar komt bij dat ds. W.N. Middelkoop een panellid is van de van God vervloekte lasterbeerput, genaamd refo-riool-web en alle dominees die deelnemen aan genoemde lasterbeerput, zijn valse leraars, verraders van de zaak van Christus en arbeiders van de satan.

Het is verre van mij om Huntington te verheerlijken, maar wel om hem postuum in ere te herstellen van de valse aantijgingen die Middelkoop hem ten laste legt. Het loopt in dit artikel echter niet over Huntington, maar over de leer en de eer van God, omdat Middelkoop de leer van Christus in genoemd artikel vervalst, hetgeen refo-breed een trend geworden is, met name op refo-riool-web, waarop zelfs openlijk de zonde tegen de Heilige Geest bedreven wordt. (*Zie onderstaande link*).

http://www.derokendevlaswiek.com/2017_THEOLOGIE_EINDTIJDzpRUBRIEKONVERGEEFLIJKEzpZONDE_TEGEN_DE_HEILIGE_GEEST_OP_REFOWEB.html

Van dat refo-riool-web, waar de meest gore seksvragen gesteld worden, maken alle refo-web-dominees deel uit van het godslasterlijke refo-web-geheel, waaronder o.a. Middelkoop, Pieters, Paul, Simons, Van der Sluijs, enz. enz., die straks als verraderlijke huurlingen voor Gods rechterstoel staan, als zij zich niet radicaal bekeren en zich niet publiek vrijmaken van genoemde satanische refo-lasterbeerput, gelijknamige refo-kerken en jijdaar-podiums.

G.P.P. Burggraaf v.d.m.

Hieronder volgen twee perikopen uit het *Terdege*-artikel van ds. W.N. Middelkoop over Huntington, die wij van commentaar hebben voorzien.

Levenseinde William Huntington

Middelkoop: In het jaar 1813 blaast Huntington op 68-jarige leeftijd zijn laatste adem uit. Hij heeft zijn levenseinde aan zien komen. Tegen een gemeentelid zegt hij: *“O, hoe verlang ik mijn gezegende Verlosser te zien. Wat een gezegend vooruitzicht staat mij nu te wachten. Om met Hem te verkeren, naar Wie nu al veertig jaar mijn hoop is uitgegaan.”*

In de laatste kerkdienst, op 6 juni 1813, spreekt hij tot de gemeente: *“Gij zult de kolensjouwer niet lang meer bij u hebben en wanneer ik heengegaan zal zijn, zal er geen ander in mijn plaats komen. Ik zal mijn licht met mij nemen.”*

Zijn aanhangers zien hierin zijn profetisch spreken over de neergang van de kerk na zijn sterven. Anderzijds moet gezegd dat hierin de ootmoed ontbreekt die een dienstknecht van God past.

GPPB.: In bovenstaande perikoop beweert ds. Middelkoop dat Huntington de ootmoed miste bij het uitspreken van zijn veelzeggende profetische woorden tijdens zijn laatste preek. Wat Huntington tijdens die preek gezegd heeft, is evenwel allemaal uitgekomen, niet alleen t.a.v zijn eigen gemeente die na zijn dood uiteengevallen is, maar ook omtrent de algehele kerkelijke afval, die zich ook in onze dagen refo-breed manifesteert. Dat Huntington een kind van zijn tijd was, zoals al Gods ware knechten dat zijn, is openbaar, maar hetgeen Middelkoop Huntington verwijt is vals. De beschuldigingen van Middelkoop jegens Huntington, betreffen dan ook pure laster en zijn niet op de feiten gegrond. Middelkoop mag -ten spijt van zijn pluimstrijkende woorden- zijn beschuldiging jegens Huntington dan ook gevoeglijk op zichzelf toepassen, aangezien de huidige refo-priesterschaar -inclusief Middelkoop- nog geen 1% ware ootmoed en licht des Geestes aan de dag legt, hetgeen God Huntington aan geestelijke ootmoed en Geesteslicht geschonken en geleerd heeft, hetgeen ook in al zijn geschriften openbaar komt. De beschuldigingen van Middelkoop jegens Huntington zijn niet alleen lasterlijk, maar ook volstrekt belachelijk. Ten eerste, omdat Middelkoop de bijbels-theologische onderbouwing, die Huntington aan de dag legt in zijn geschriften, volledig negeert en ten tweede is hetgeen Middelkoop beweert in zijn 2^e beschuldiging aan het adres van Huntington volstrekt belachelijk omdat een kind kan opmerken dat hetgeen Middelkoop beweert dwars tegen Gods Woord ingaat. Ook dat is een trend binnen de refo-kerken, als gevolg van een algehele

leervrijheid, waarin alle valse leringen ingekankerd en gekerstend zijn. Binnen de refo-kerken wordt er dan ook geen enkele theoloog naar de ware zin van het woord “theoloog” gevonden. Alle dominees binnen de refo-kerken vallen namelijk onder de noemer “wijzen”, welker wijsheid God heeft doen vergaan, zeggende: *“Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken”*, 1 Kor. 1:19, en zij allen vallen onder het oordeel van een kracht der dwaling en daaruit volgt dat geen enkele refo-dominee Gods Woord nog recht kan snijden, gelijk geschreven staat: *“En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid”*, 2 Thess. 2:11-12.

Dit oordeel is tastbaar, zichtbaar en hoorbaar, terwijl die on-theologische onzin van de huidige godgeleerdheid in het RD breed uitgemeten staat, alsof het om theologische wijsheid gaat, terwijl een Godvrezend kind door al die on-theologische onzin in het RD heen prikt. Daar komt bij dat het begrip “ootmoed” waar Middelkoop mee schermt, in onze dagen refo-breed misbruikt en in stelling gebracht wordt om de waarheid in ongerechtigheid ten onder te houden en de geroepen getuigen van Christus te belasteren en hen de mond te snoeren, hetgeen refo-breed ook met de vlag der liefde wordt gedaan, alleen om het feit dat men de waarheid die naar de godzaligheid is, niet kan verdragen. Onder de valse vlaggen van ootmoed en liefde gaat refo-breed een vijandschap schuil die zijn weerga niet kent en wee mij als ik die valse vlaggen laat wapperen. De ware ootmoed en de ware liefde bestaan namelijk niet uit een zwijgende mond als Gods Woord en de ere Gods in het geding is. Ook ten aanzien van de valse beschuldigingen van Middelkoop jegens Huntington wordt de leer van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus de uiterste Hoeksteen is, verkracht.

Dr. Maarten Luther over de ootmoed en de liefde: *“Wanneer het nu de artikelen van het geloof betreft, dan geve God maar geen ootmoed! Want het komt er dan niet op aan, dat men omwille van de liefde of de vrede of de eenheid wil wijken; ook niet omdat anders de kerk verwoest werd of dat men uit liefde tot de keizerlijke majesteit een weinig wijkt. Zo klagen de sekten- en scheurmakers over ons, als ware er bij ons geen ootmoed en liefde. Maar wij antwoorden hen: Verwijder eerst het Woord, de leer en het geloof; want hierin willen wij voor u geen handbreed wijken, al zouden ook de hemel en aarde erdoor uit hun voegen raken.”*

Citaat van Luther uit: Preek over de voetenwassing, Joh. 13:1-20.

Ook in onderstaande perikoop blijkt Middelkoop geen geestelijke kennis van de dodelijke bediening der wet te hebben en derhalve maakt hij hutsput van de leer van Christus, wat tot uiting komt doordat hij Huntington subtiel van antinomianisme beschuldigt, terwijl de huidige refo-priesterschaar -inclusief Middelkoop- zwanger is van de wetteloosheid en zich openbaren als dienstbare zonen die op last van het apostolisch bevel moeten worden uitgeworpen, waarvan akte.

Enkele van de honderden linken die de wetteloosheid van de refo-kerken en hun wereldgelijkvormige jeugdbond-praktijken bewijzen

http://www.derokendevlaswiek.com/2014_THEOLOGIE_PERSBERICHTENDSzo_JzoJzoECKEVELDzhs_STUIPTREKVERWEKKENDE_BOETEDAGzb.html

http://www.providencemountainranch.com/2012_PERSzn_zg_VRAGENRUBRIEKLEUGENLEER_IBGGznFESTIVAL_BROOD_zg_SPELEN.html#item_IBGGznFESTIVAL_EINDIGT_IN_BROOD_EN_SPELEN

<http://www.providencemountainranch.com/Christus%20is%20Zijn%20volk%20als%20waterbeken%20in%20een%20dorre%20plaats%20als%20de%20schaduw%20van%20een%20zware%20rotssteen%20in%20een%20dorstig%20land%203.wma>

http://www.derokendevlaswiek.com/PERSBERICHTEN_IIIIBGGznHOLLYWOOD_SYNODAAL_GLADGESTREKEN.html

http://www.derokendevlaswiek.com/2014_THEOLOGIE_PERSBERICHTENDSzo_JzoJzoECKEVELDzhs_STUIPTREKVERWEKKENDE_BOETEDAGzb.html#item_GERzo_GEMzo_KERKSCHANDAAL_ALLER_TIJDEN

Prediking Huntington - Wet en Evangelie

Middelkoop: De tegenstand tegen de prediking van Huntington werd met name veroorzaakt door zijn visie op de verhouding tussen wet en evangelie, de wet en de rechtvaardiging uit het geloof. Ook heden ten dage wordt Huntington nog weleens onder kritiek gesteld vanwege dit strijdpunt. De eerste vraag waar het om gaat is of de wet op eigen kracht een mens kan brengen bij Christus. Huntington maakt dan duidelijk dat dit niet het geval is. Hij doet dat onder andere in een uitvoerige preek over Romeinen 3 vers 31: Doen wij dan de wet teniet door het geloof? Dat zij verre, maar wij bevestigen de wet. Daarin stelt hij duidelijk dat de wet er is voor de kennis van de zonde. Ze kan echter niet de zonde onderwerpen; ze kan geen genade schenken; ze kan niet levend maken. De wet kan niemand rechtvaardigen en ze brengt ook op eigen kracht niet tot Christus. Want, zo zegt Huntington, het Woord zegt: Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader hem trekke.

Tot zo ver kunnen we met Huntington helemaal mee. De wet kan immers alleen in de hand van Christus een mens tot bekering leiden. In genoemde preek spreekt Huntington echter ook over de vraag of de wet voor Gods kind

volstaat als leefregel der dankbaarheid. Hier spreekt hij op een wijze die vragen oproept.

Hij wil niet weten van de wet alleen als leefregel voor Gods kind. Dat is naar zijn besef weer bezig gaan „met eigen werk, en dat is in strijd met het geloof dat van genade leeft. Huntington heeft er geen oog voor dat de wet voor Gods kind een liefderegulering is, die ze niet willen houden om zelf te presteren, maar om in liefde hun Heere te dienen zoals Hij dat vraagt. Hij vindt dan ook dat predikers niet Gods kinderen de wet van Mozes voortdurend moeten voorhouden. Daarmee breng je hen opnieuw onder het oordeel, zo vindt hij. Alleen al vanuit de Heidelbergse Catechismus moeten we zeggen dat Huntington hier de zaken niet zuiver ziet. Dat neemt niet weg dat het verwijt dat hij preekt dat een kind van God er maar op los kan leven ook niet strookt met de werkelijkheid. William Huntington was een man met zonden en gebreken, in zijn leven en op het punt van de wet in de leer. Desondanks heeft God deze man gebruikt tot zegen van velen in het Engeland van Huntingtons dagen. Met inachtneming van het bovenstaande kan het lezen van zijn geschriften en preken ook vandaag tot zegen zijn.

GPPB.: Middelkoop citeert Huntington niet letterlijk en dat is op zich al lasterlijk, aangezien alleen letterlijke citaten geldig zijn als men iets van de ander weerleggen wil, of beschuldigingen wenst te uiten. Algemene beschuldigingen, waarvan Middelkoop zich bedient jegens Huntington, geschiedt zonder geciteerde bewijslast, dus zonder de feiten, en is dus pure laster. De tegenstand waarvan Middelkoop melding maakt, die Huntington gedurig te incasseren had vanwege zijn juiste zicht op de verhouding van wet en Evangelie, doet zich vandaag de dag nog volop gelden in het kwadraat. Geen enkele refo-dominee ondervindt dit soort tegenstand die Huntington ondervond, omdat alle huidige refo-dominees een evangelie naar de mens preken en de wet als oudwijfse leefregel hun schapen opleggen.

Gods ware volk leeft niet volgens wetsregels, maar uit Christus door het geloof. Christus en Zijn leer is hun geloofsregel en Hem alleen volgen zij, want de wet is NIET uit het geloof (Gal. 3:12); zij zijn der wet gestorven (Gal. 2:19), de oude-mens-dood gestorven (Kol. 3:9), der zonde gestorven (Rom. 6:2), met Christus gestorven (Rom. 6:8 - Rom. 7:9 - Kol. 3:3). Zij leven omdat Hij leeft (Joh. 14:19). Zij drijven zichzelf niet, maar worden gedreven door de Heilige Geest en bediend door een dienende Christus (Mark. 10:45). Geen kind van God heeft op het dienen van Christus door Woord en Geest enige invloed (Rom. 9:15-16).

De refo-dominees vormen juist het bolwerk van tegenstand die Huntington en al Gods getrouwe getuigen ondervinden. Genoemde tegenstand komt voort uit de gelederen van de dienstbare zonen, die

van de wet een oudwijfse leefregel maken die ze zelf met voeten treden (Joh. 7:19), aangezien een dienstbare zoon (de oude mens onder de wet), zich wel vroom uitdrukt (Matth. 23:3), maar ondertussen zich van alles veroorloofd en zijn eigengebakken leefregel met voeten treedt (Matth. 23:27 - Matth. 15:14).

Een blik op de kerkelijke websites en de aanverwante websites van de genoemde kerkelijke Jeugdclubs van CGK, HHK, GG, enz. openbaart exact het tegenovergestelde, in leer en leven, van hetgeen deze regel-des-levens-dominees propaganderen.

De leer van Christus wordt door hen voortdurend verkracht door wereldse entertainment en valse leringen, waarvan alle refo-kerkelijke denominaties zwanger zijn.

Daarbij komt dat men de wet naast Christus stelt -om die te doen- en als gevolg van die roomse leer, kan er werkelijk alles mee door in leer en leven. In dit kader beroept Middelkoop zich op de HC, waarin de roomse leer geleerd wordt van de afsterving van de oude mens, terwijl Gods Woord uitdrukkelijk leert dat al; Gods ware kinderen de oude-mens-dood gestorven ZIJN, waarvan we de teksten reeds hebben aangehaald. De roomse twee-mens-leer wordt in alle refo-kerken geleerd, waaruit volgt dat men de oude mens door de enge poort heen smokkelt en men de oude mens met de nieuwe mens laat participeren, of men vereenzelvigd de oude met de nieuwe mens. Ook Middelkoop is van de roomse twee-mens-leer zwanger en dat is ook de oorzaak dat hij Huntington vals beschuldigt, omdat Middelkoop de bediening van de wet niet kent, niet verstaat en als een rijke jongeling de wet ter hand neemt om die “uit liefde” te doen, terwijl hij daarmee niets anders doet dan de wet teniet doen. Gods volk doet de wet niet teniet, integendeel, zij bevestigt de wet door het geloof, namelijk op de wijze zoals Paulus erover spreekt, o.a. in Romeinen 7, met name het 14^e vers: *“Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.”*

Paulus spreekt tot degenen die de wet verstaan (Rom. 7:1), dus hij richt zich niet tegen Middelkoop, niet tegen de huidige refo-dominees, omdat er niet eentje de wet verstaat, laat staan der wet gestorven is (Gal. 2:19), vandaar dat zij de wet teniet doen, waaruit volgt dat zij niet publiek getuigen tegen de roepende zonden van kerk en staat en zich derhalve allemaal als rijke jongelingen, dus als dienstbare zonen profileren.

Hieronder is een briefwisseling afgedrukt dat handelt over de vraag of de wet een regel des levens is voor de gelovige.

Geachte heer Burggraaf,

Onder de gereformeerden is altijd geleerd dat de Wet de regel des levens is voor de gelovigen. Ik weet ook dat de Engelse Strickt-baptisten, waaronder ds. J.C. Philpot, ds. William Gadsby, ds. John Warburton, en ds. John. Kersaw, en ook de befaamde ds. William Huntington het tegenovergestelde hebben geleerd, namelijk dat niet de Wet, maar het Evangelie regel des levens is voor de gelovigen en dat door het geloof. U hangt meer de lijn van ds. Huntington aan en dat is ook duidelijk in uw geschriften te lezen. Ik lees ook in uw geschriften dat u geen voorkeur uitspreekt voor bepaalde inzichten, maar dat het uw persoonlijke overtuiging is, dat niet de Wet, maar het Evangelie de regel des levens is voor de gelovigen. Mag ik u een vraag stellen? Hoe bent u zelf tot dat inzicht gekomen? U schrijft namelijk dat u het niet "uit de boeken" geleerd hebt, noch van de oudvaders, maar van de Heere Zelf, en dat neem ik graag aan, maar mijn vraag is, hoe komt een mens tot het diepere inzicht dat niet de Wet, maar het Evangelie des geloofs regel des levens is voor de gelovigen? Ik worstel er namelijk zelf mee, maar ik kom er niet uit.

Hopenlijk kunt u mij antwoorden?

hartelijke groet,

D.L. van H.

Geachte Van H.,

Ik hoop niet dat u er ooit "uitkomt", begripsmatig wel te verstaan, ook niet met hetgeen ik u in afhankelijkheid des Heeren ga vertellen, want het heilgeheim waar u naar vraagt, wordt niet op het droge geleerd, maar in de diepte der zee, in de diepte van 's mensen verlorenheid, ofwel in het graf en in de dood van Christus. De Heilige Geest leert bij monde van Paulus in Galaten 2:19a: **"Ik ben door de Wet der Wet gestorven."** Dat is de sleutel der kennis van alle ware geloofsbevinding in Christus. Dat is een van de vele toetsstenen in Gods Woord en daaraan is het ware geloof te toetsen. Er zijn immers vele soorten van geloof, maar alleen het ware geloof kan de toets van Galaten 2:19 doorstaan. Paulus spreekt deze woorden uit vanuit de praktijk der bevinding. Het verstand komt er nooit achter hetgeen Paulus hier schrijft en het is daarom ook nooit zodanig uit te leggen, dat mensen het gaan "begrijpen". Dat geldt vanzelf voor de ganse Schriftuur, maar in het bijzonder voor de sleutelwoorden van Galaten 2:19. Ik kan het u niet uitleggen, en Paulus spreekt deze woorden tot degenen die de Wet verstaan door het geloof (Rom. 7:1). Alleen de Heere kan het u leren. Geen mens kan iemand door een verklaring tot

het bevindelijke verstaan van deze zaak brengen. Dat kan Gods Geest alleen. Wel kunnen Gods ware kinderen hierin breder en dieper onderwezen worden, maar ook dat wordt alleen op Jezus' school geleerd.

Ooit hebben we aan de betekenis van deze tekst een heel boek gewijd, maar niet als einde van alle tegenspraak. De kennis van Christus gaat alle verstand te boven en in die kennis is geen bodem, noch plafond. Over dit heilgeheim komen we nooit uitgeschreven en uitgepreekt. We krijgen het nooit onder onze 'beheersing' en nooit 'onder de knie', hetgeen Paulus schrijft in Galaten 2:19. Nogmaals, dat geldt vanzelf voor de ganse Schriftuur, want het Woord laat zich nooit beheersen door de menselijke ratio, maar laat zich alleen ten dele verstaan en bewonderen, en dat door het geloof dat in de liefde geworteld is. *"Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods", Ef. 3:18-19.*

In dit bestek ga ik geen partij kiezen voor hetgeen anderen hierover geleerd hebben, hoewel ik wel mijn geestverwanten heb. Ook moeten we ons afvragen wat we onder "gereformeerd" dienen te verstaan, aangezien de letterknechtelijke godgeleerdheid onder de vlag van "gereformeerd" nogal wat dwalingen koesteren. Het Woord van onze God moet toch voldoende "bijbels" zijn, nietwaar, en daaraan moet alles wat zich als 'gereformeerd' aandient en wat voor 'gereformeerd' moet doorgaan, getoetst worden. Welnu, als deze dingen dan zo zijn, dan kunnen we al direct wat korter door de bocht en dan kunnen we al die mooie gereformeerde refo-gebouwen en gelijknamige bolwerken met een gerust hart links laten liggen en ons tot de zaak zelf bepalen. Galaten 2:19 moet echter ook niet overschat worden, want Galaten 2:19 is niet de grond van de zaligheid, want dat is Christus Zelf. Als we een bijbeltekst mogen noemen waarin de grond der zaligheid wordt vermeld, dan noem ik u 1 Korinthe 1:30: *"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is Wijsheid van God, en Rechtvaardigheid, en Heiligmaking, en Verlossing."* De grond der zaligheid is Christus *"Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking"*, Rom. 4:25. Alleen op grond van deze zalige Grond in de toepassing, kan Galaten 2:19 worden verstaan. Gods gerechtvaardigde volk is geroepen, uitverkoren, om zich bij de genade Gods te houden. We kunnen dat lezen in Handelingen 13:43: *"En als de synagoge gescheiden was, volgden velen van de Joden en van de godsdienstige Jodengenoten Paulus en Barnabas; welke tot hen spraken, en hen vermaanden te blijven bij de genade Gods."*

Gods volk leeft niet van regels, maar van de genade die in Christus Jezus is. Gods volk regelt zichzelf niet, maar wordt geregeld, geleid, gedreven, onderwezen, begenadigd, bediend, namelijk door de Geest van Christus, want

Christus is als Een Die dient. Gods volk leeft niet volgens het reglement van Mozes, nee, zij leeft door het geloof des Zoons van God, dus door het Evangelie van Christus. De regel des levens voor de gelovigen is echter niet alleen in de drie Evangeliën geopenbaard, nee, op elke pagina van de Heilige Schrift wordt ons Christus geopenbaard. De totaliteit van Gods Woord is ons een lamp voor onze voet en een licht op ons pad, tenminste, als we Christus toebehoren. Christus is het vleesgeworden Woord en door Hem leven wij en door Hem bewegen wij. Gods volk is niet een volk van regel en regel, en van vertreding, welks land de rivieren beroven (Jes. 18:2b). Met regels en wetten wordt alleen de oude mens in bedwang gehouden. Elk mens is van nature een oude mens, dat wil zeggen, een mens onder de Wet, dood in zonden en misdaden. En die oude mens doet niets anders dan het met de Wet op een akkoordje gooien, waarbij hij zich gedurig verontschuldigt met algemene begrippen, zoals de gangbare doodoener dat elk mens nu eenmaal zijn gebreken heeft. De oude mens leeft van de werken, hier een beetje Wet en daar een beetje Evangelie; gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig (Jes. 28:10-13).

Welnu, aan die oude mens Saulus, was Paulus gestorven. En dat geldt voor al Gods ware volk. Galaten 2:19 gold niet alleen Paulus, nee, dat geldt alle ware gelovigen. *"Ik ben door de Wet der Wet gestorven..."*

Voordat een ziel wederomgeboren wordt, vindt er dus een sterfgeval plaats in geestelijke zin. Toen Paulus stierf door de Wet der Tien geboden aan de Wet der Tien geboden, dus toen hij stierf door de bediening des doods aan de werken der Wet, toen is de oude mens Saulus gestorven. Als een ziel der Wet sterft, is er een heel mens gestorven. In het kader van Galaten 2:19 sterft Gods volk niet aan iets, maar ZELF, namelijk in de hoedanigheid van de oude mens onder de Wet. In de natuur is het zo, dat als een man sterft, dat de weduwe van die overleden man mag hertrouwen, omdat zij niet meer gebonden is aan de wet van haar gestorven man. Daarvan schrijft Paulus in Romeinen 7. Welnu, zo is het ook geestelijk. Als onze oude mens onder de Wet gestorven is, dan zijn we vrij van de Wet, vrij van de eis der Wet, vrij van het leven in zonden en misdaden onder de Wet, omdat de Wet op een lijk geen enkele vat meer heeft en ook geen enkele eis meer kan laten gelden. Als iemand met een grote geldschuld sterft, dan kunnen zijn schuldeisers hem niet meer achtervolgen. Zo is het ook in geestelijke zin. Als een ziel gestorven is in de hoedanigheid van de oude mens, dan is hij vrij van de Wet, want de Wet is niet de rechtvaardigen, maar de onrechtvaardigen gezet (1 Tim. 1:9-10). *"Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; also dat wij dienen in nieuwigheid des Geestes, en niet in de oudheid der letter", Rom. 7:6.*

De Wet is niet uit het geloof (Gal. 3:12), want door de werken der Wet zal niemand gerechtvaardigd worden. De Wet claimt alleen overtreders en dat zijn

al degenen die als een oude mens onder de Wet leven. Gods volk is die oude mens kwijt, want zij zijn gestorven en hun leven is met Christus verborgen in God (Kol. 3:3). Gods volk leeft derhalve niet meer onder de Wet, maar onder de genade (Rom. 6:14), nochtans niet zonder de Wet (1 Kor. 9:21).

Daaruit volgt dat Gods volk nooit een regel des levens kan hebben die alleen voor de oude mens geldt. Gods volk leeft niet meer in het koninkrijk der werken, maar in het koninkrijk der genade. In het koninkrijk der werken geldt de Wet der werken, namelijk de eisende Wet der Tien Geboden. In het koninkrijk der genade geldt een andere Wet, namelijk de Wet des geloofs (Rom. 3:27). Op een andere plaats schrijft Paulus: *"Want de Wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de Wet der zonde en des doods", Rom. 8:2.* Dat betekent: "Het Evangelie heeft mij vrijgemaakt van de Wet die de zonde levend maakt." (Rom. 7:9), want de Wet maakt niet de zondaar levend, maar de zonden.

De eisende Wet der Tien Geboden is gesteld over degenen die onder zijn heerschappij leven en dat zijn alle mensen van nature en van nature zijn we een oude mens onder de wet, onder de toorn Gods en met de ganse wereld voor God verdoemelijk. Gods ware gerechtvaardigde volk leeft evenwel niet meer in het koninkrijk van de werken onder de heerschappij der Wet, maar in het koninkrijk van vrije genade onder de heerschappij van Koning Jezus.

Als je geëmigreerd bent naar een ander land, dan val je niet meer onder de wetgeving van het land dat je verlaten hebt, maar onder de wetgeving van het land waarheen je geëmigreerd bent. Dat is toch eenvoudig, nietwaar? Wel, zo is het ook geestelijk. Als wij overgegaan zijn van het koninkrijk der duisternis naar het koninkrijk des Lichts, dan verkeren we niet meer onder de Wet der werken, maar onder de Wet des geloofs, te weten: onder de Wet des Geestes des levens in Jezus Christus. Als wij uit het vonnis der Wet bevrijd zijn, dan leven we niet meer onder het vonnis der Wet als gebonden slaven, maar onder het vonnis van vrije genade, ofwel in de vrijheid der kinderen Gods.

Velen erkennen nog wel (hoewel objectief) dat Gods volk aan de Wet gestorven is, ten aanzien van de rechtvaardigmaking, maar ten aanzien van de heiligmaking, halen er velen de Wet weer door een achterdeur naar binnen, *"...om die te doen uit dankbaarheid."* En met grote liefde gaan ze er tegen aan om 'het doen der Wet' in praktijk te brengen. Maar weet u wat Paulus tot deze ijveraaers zegt? *"Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelf tot een overtreder", Gal. 2:18.*

En tot bevestiging van deze leerstelling, vervolgt Paulus met de woorden uit Galaten 2:19: *"Want ik ben door de Wet der Wet gestorven, opdat ik Gode leven zou."*

Weet u wat Paulus zegt in vers 18? Hij zegt: "Als ik de Wet van het koninkrijk der werken en der zonden wil doen laten gelden in het koninkrijk des Lichts en

als ik de Wet van het oude koninkrijk der zonde zoek op te bouwen in het nieuwe geestelijke koninkrijk, dan stel ik mezelf opnieuw tot een overteder, terwijl ik aan de Wet van het oude koninkrijk gestorven ben."

Gods volk BLIJFT een lijk voor de Wet, ook in het leven der heiligmaking. In het leven der heiligmaking is niet een eisende Wet, maar de dringende liefde van Christus de drijfveer. Paulus zegt in Galaten 2:19 niet dat hij een tijdje aan de Wet gestorven is, nee, voor eens en voor altijd. Ook zegt hij niet dat hij voor een deel aan de Wet gestorven is, maar geheel.

En degenen die nu de Wet weer binnenhalen in het stuk der heiligmaking, om die te doen, bewijzen daarmee dat ze niet uit Christus leven, niet met Christus gekruisigd zijn, niet de wetsdood gestorven zijn, niet met Christus gestorven zijn, laat staan met Hem begraven en opgestaan, maar nog in het harnas van de oude werkheilige Adam leven onder de wet. De dood van Christus is de verdienstelijke grond van de dood van de oude mens (Rom. 7:4), maar dat heeft ook een bevindelijke kant (Gal. 2:19) in het uur der minne. Gods volk is met Christus begraven en zij zijn ook met Hem opgestaan uit de dood, niet als een oude mens, maar als een nieuw schepsel. *"Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden", 2 Kor. 5:17.*

De Galatiërs waren aanvankelijk ook der Wet gestorven en in de Geest begonnen, maar zij waren teruggekeerd tot de werken van de oude mens en waren weer dienstbaar onder cijns, en derhalve in het vlees geëindigd. Nou, dat heerst in onze dagen, nog wel onder de vlag van genade en met het etiket van 'bevindelijk-gereformeerd'. Paulus trekt zeer fel van leer tegen deze helse betovering, namelijk om de Wet als een regel des levens te stellen voor de gelovigen. *"O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?" Gal. 3:1.*

Het vrome vlees neemt de Wet ter hand, om als een opgedirkte och-en-ach pauw Christus van Zijn eer te beroven en zelf de bekeerde man of vrouw uit te hangen met het reglement van Mozes onder de vlag van genade. Dat is geestelijk OVERSPEL bedrijven. Overspelig "gereformeerd" vlees huist in de meest rechtzinnige kerken. Paulus slaat heel die vrome reglementen-poppenkast in gruzelementen in Galaten 6:12-13: *"Al degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden. Want ook zij zelve, die besneden worden, houden de wet niet; maar zij willen, dat gij besneden wordt, opdat zij in uw vlees roemen zouden."*

Vervolgens geeft Paulus de regel des GELOOFS aan, namelijk in Galaten 6:14-16: *"Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld. Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch*

voorhuid, maar een nieuw schepsel. En zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het Israël Gods." Dat is dus niet de Wet, maar het Evangelie van vrije genade, ofwel het Evangelie des kruises. Gods volk wandelt niet in het pad van Gods geboden door navolging à la Thomas a Kempis, maar door zich geheel dood voor de Wet te houden en zich aan Christus en Zijn genade te houden. Er is wel een navolging, namelijk **des geloofs** (1 Pet. 2:21), maar het leven der heiligmaking is niet louter een leven van navolging. Heiligmaking is veelmeer een wandelen in de Geest, ofwel getrokken worden met koorden van liefde, houdende het geloofsoog op de Voleinder des geloofs, Jezus. Daar komt geen doe-Wet meer aan te pas, geen regels om te leven, want het Leven is mij Christus en het sterven mij gewin.

Als de Psalmddichter zingt: *"Hoe lief heb ik Uwe Wet, zij is mijn betrachtting den ganse dag"*, dan bezingt hij niet de Wet van Mozes in Exodus 20, want met het woord "Wet" wordt de gehele Torah bedoeld, ofwel het Offer van Christus. Het is wel de zwanenzang van Christus die de wet en het recht Gods liever had dan Zijn Eigen leven. Christus is tot zonde gemaakt en onder de misdadigers gerekend en daarvan krijgen alleen de doden (Joh. 5:25) en de goddelozen (Rom. 5:6) de toepassing in en door Christus.

De neonomiaanse nageboorte van Baxter stelt de Wet als regel des levens voor de gelovigen, maar wat heeft het Evangelie dan nog voor betekenis? Of heeft het Evangelie van Christus ook al het etiket van antinomianisme in onze dagen? De neonomiaanse zedenregel: Wet-Evangelie-Wet is gesponnen en verzonnen in het Vaticaan. Aan het Evangelie komt de wet niet meer te pas, aangezien de Wet volkomen tevreden is met het Evangelie van Christus in de toepassing. Gods kinderen wandelen in het pad van Gods geboden niet op grond van de liefde, maar op grond van "Christus **VOOR** ons!" En niet op grond van Christus in ons. Zonder de Heiligmaking zal niemand de Heere zien, dat betekent dat niemand zonder de heiligmaking van Christus in de toepassing de Heere zien zal. Aan 1 Kor. 1:30 komt geen praktische heiligmaking te pas.

Niet de Wet, maar het Evangelie beheerst het totale genadeleven en Gods kinderen worden niet gedreven door het gebod, maar door de liefde van Christus. Zo is dan de liefde (van Christus) de vervulling der Wet, waarvan de vruchten niet voorop gaan, maar volgen (Openb. 14:13).

Het Evangelie geeft hetgeen de Wet eist. En die Wet moet vervuld worden door de werken. De Wet eist geen geloof, maar volmaakte werken! Welnu, dan blijft de dood en de rampzaligheid over, want werken heb ik niet, en de werken die ik heb, zijn al even dood en verrot als ikzelf ben. In die wetsdood heb ik echter een scheidbrief van de Wet ontvangen en ben ik uit het diensthuis der zonden ontslagen, want met lijken weet de Wet geen raad. Maar een zekere Koning uit het Koninkrijk van vrije genade, schijnt met lijken wel goed raad te weten. Immers, die Koning spreekt de doden levend (Joh. 5:25) en de goddelozen zalig

(Rom. 5:6), want het Einde der Wet is Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft (Rom. 10:4).

U zegt wellicht: Maar Paulus, HOE bent u dan aan de Wet van dat oude werkende koninkrijk gestorven?

"Wel", zou Paulus zeggen, "toen het gebod Gods uitging dat alle overtreders van de Wet van Mozes gedood zouden worden (Rom. 7:9), toen ben ik als een wetsovertreder voor de rechtbank gedagvaard, ter dood veroordeeld, en als een lijk in zee geworpen. Vervolgens ben ik aangespoeld op het strand van vrije genade en in dat koninkrijk ben ik op bevel van de Koning van dat Koninkrijk als een medeburger aangenomen, op grond van de losprijs die Hij voor mij betaald heeft. *"Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods", Ef. 2:18-19.*

En in dat Koninkrijk des Lichts, is alles geoorloofd (1 Kor. 10:23), maar alle dingen zijn niet oorbaar. De burgers van dat Koninkrijk mogen de vrijheid die zij in Christus hebben, niet misbruiken tot een oorzaak voor het vlees (Gal. 5:13). Dat koninkrijk des Lichts is geen wetteloos koninkrijk, nee, in dat Koninkrijk geldt de Wet van Christus. *"Draagt elkanders lasten en vervuld alzo de Wet van Christus", Gal. 6:2.* Dat is het nieuwe gebod der liefde.

Christus zegt immers: *"Indien gij Mijn geboden bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven; gelijkerwijs Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb, en blijf in Zijn liefde", Joh. 15:10.*

De Heere bedoelt met de woorden: "Mijn geboden bewaren" de volgende drie zaken. Ten eerste dat wij in Hem blijven, in Zijn leer en in Zijn liefde. Ten tweede dat degenen die Hem toebehoren, één van zinnen zijn, één in de leer, één in de waarheid, één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen (Ef. 4:6). En ten derde, dat wij bij dit alles volharden temidden van een wereld die in het boze ligt, de goede strijd des geloofs strijdende. In dit kader belooft de Heere ons Zijn Heilige Geest. De Wet Gods geldt echter over alle koninkrijken, ook over alle geestelijke koninkrijken en de Wet Gods is een eeuwigdurende Wet. In het koninkrijk des Lichts wordt de Wet Gods niet teniet gedaan door het geloof, nee, juist niet, maar bevestigd, niet naar de letter, want de letter doodt, maar naar de Geest. De Wet wil Geest, maar het vlees redeneert: "Alles wat de Heere gezegd heeft, zullen wij doen." Een ingebeeld christen zoekt nu verstand, kracht en wil om de Wet te doen en verbeeldt de omstandigheden die in de weg staan, eens te boven te zullen komen, maar telkens komt de begeerlijkheid en keert dat voornemen om, want hij houdt er een Wet opna van het vlees!

Gods kinderen houden de Wet niet in inzetten bestaande, maar de Wet van de Geest en staan derhalve in een totaal andere betrekking tot de Wet Gods dan degenen die onder de Wet leven in hun natuurstaat. Gods kinderen zijn vrij van de Wet als verbond der werken. Uit het verbond der werken zijn ze

verlost, doordat Christus voor hen heeft voldaan aan de voorwaarden van dat verbond der werken. Gods kinderen leven in het verbond der genade en in dat koninkrijk der genade worden geen werken vereist tot zaligheid, maar genade voor genade verleent, om bij de genade te blijven en Gods geboden te bewaren, namelijk om God lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf. Daar willen Gods kinderen zich volkomen aan houden, echter niet door de werken, maar door de genade. De genade doet het, het vlees is immers niet nut, want het vlees onderwerpt zich der Wet Gods niet en het kan ook niet (Rom. 8:7). Gods volk komt evenwel niet veel verder dan de (vernieuwde) wil om het goede te doen. *"Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik", Rom. 7:18-19.*

De Wet der Tien Geboden in het kader van het verbond der werken is een eisende, vloekende en verdoemende Wet, maar in het kader van het verbond der genade is de Wet der Tien Geboden een vervulde Wet, namelijk in Christus. Een vervulde Wet zal niet meer verdoemen (Rom. 8:1), hoewel de bediening des doods -die van de Wet- altijd blijft bestaan voor het vlees, ook voor Gods kinderen, want de Wet is geestelijk, en derhalve bevinden Gods kinderen zich totaal vleeselijk, verkocht onder de zonden (Rom. 7:14). Waarom? Omdat wij alleen zouden roemen in Christus, zeggende: *"ik dank God door Jezus Christus onze Heere", Rom. 7:25.*

En in 2 Korinthe 4:16 schrijft de Heilige Geest door de hand van Paulus: *"Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag."* Niet hoe langer hoe meer, maar steeds weer, ja, van dag tot dag.

De afstervingsleer omtrent de oude mens is volstrekt rooms en hierin hebben de opstellers van de HC gedwaald, want de oude mens IS met Christus gestorven en indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven (Rom. 6:8).

In onze dagen is men zo brutaal om allerhande valse bijbelvertalingen te produceren, maar als je de vinger legt bij de dwalingen van de HC bedrijf je ineens heiligheidsschennis. Wat ziek! Wat een helse afgoderij!

De oude mens kan dus niet afgestorven worden, zoals de HC dat wel; leert, maar als we in Christus zijn, dan IS de oude mens gestorven, ineens en voor altijd. *"Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen", Rom. 6:6.* En in Kolossensen 3:9 leert de Geest door de mond van Paulus: *"Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den oude mens met zijn werken."*

Wie de leer van de twee-mens aanhangt, zal zijn ogen opslaan in de eeuwige pijn, want de oude mens acht het bruiloftskleed niet nodig, waarmee de nieuwe mens is bekleed. De oude mens komt niet eens door de Enge Poort,

aangezien de Poortwachter alleen lijken toelaat en die erdoorheen trekt, om in de poort als een goddeloze door God gerechtvaardigd te worden. Een andere weg der zaligheid bestaat niet en ook geen andersoort bekeringsen, want het is enerlei hart en enerlei weg (Jer. 32:39), hoewel de omstandigheden en de mate des geloofs kunnen verschillen, maar niet de zaak van de doorgang door de Enge Poort, want Christus is de Deur en de Weg. Van die toetssteen der zaak (Gal. 2:19) heb ik iets mogen leren, doordat de Heere mij gedurig in de dood van Christus gedompeld heeft, net zolang, totdat ik geen bekering meer overhield, dan Jezus alléén! *"Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij."* Als een gearriveerd christen? Nee, want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden (2 Kor. 4:11). Het leven der genade uit genade tot genade gaat door een gestadige dood tot het Leven, want na de dood is 't Leven mij bereid. God neemt mij op in Zijne heerlijkheid. Amen.

PS. Beste van H., doe die lieve William SS en al die van God geleerde mannen de groeten van mij, want die broeders liggen mij zeer aan het hart, en ik heb meer gemeenschap met die welgelukzalige broeders van weleer, dan met heel de huidige gereformeerde "regelgevende" antinomiaanse godgeleerdheid bij elkaar.

Gode bevolen,

GPPB.

Dag meneer Burggraaf,

Hartelijk dank voor uw snelle en uitgebreide antwoord. Inderdaad, begripsmatig gaat het allemaal mijn pet te boven, en zo kom ik nooit achter het geheim. Ik begrijp in ieder geval dat u beslist niet de antinomiaanse kant op wil en ook dat Gods Wet zich niet laat afschepen door een aangepaast Evangelie. Dat heb ik in ieder geval uit uw schrijven verstaan. De tekstverwijzingen die u geeft spreken in ieder geval duidelijke taal, maar nu de toepassing bij mij! O, hoe kom ik toch op die plaats om dood te zijn voor de Wet? U bent heel eerlijk dat u het mij niet kan uitleggen, want om op die plaats te komen, is louter en alleen Gods werk. Maar ik ben toch dankbaar voor wat u mij schreef, en u hebt mij naar het enige juiste Adres verwezen.

Hartelijke groet en zegen in uw arbeid,

D.L. van H.

Geachte heer, van H.,

Dank God in alles, want mensen zijn geen eer waardig. U hebt het goed gezien, de leer van Christus geeft geen enkele aanleiding voor antinomianisme (wetteloosheid), maar ook geen enkele aanleiding voor neonomianisme (wettiscisme). Wettig gebruik, sluit het misbruik dus niet uit. En zo maken vele (mond)belijders misbruik van de christelijke vrijheid, namelijk tot een oorzaak voor het vlees. Er zijn zelfs "christenen" die zich puur zakelijke zondagsarbeid veroorloven en daaraan dik geld verdienen. Predikanten die op de preekstoel bidden als lijsters, maar de tucht niet op dit soort wetteloosheid toepassen, spotten met God en Zijn Woord en roepen om de oordelen. Als zonde geen zonde meer is in de verbondsgemeente, en als de geldgod het voor het zeggen heeft, ook op zondag, zonder dat de tucht in werking treedt, dan bestaat er enkel geen verschil tussen zo'n godsdienst en het heidendom. Wetteloosheid in de praktijk en zware preken op de kansel zonder daadwerkelijke tuchtmaatregel, is er een hard bewijs van dat de Heere niet meer in het midden van zo'n gemeente is.

Wetteloosheid en wettiscisme zullen beiden in de hel even hard beweend worden, hoewel met knersing der tanden. Ware genade doet een ziel bitterlijk wenen over de zonde, keer op keer, en als het dat niet is, houdt men er een poppengodsdienst opna, ofwel een rijke-jongelings-godsdienst, waar God niet vanaf weet. Gods ware volk vindt haar grond echt niet in de tranen, maar in Christus Die haar Leven is. Maar een levende ziel weent wat af in de stilte, vanwege het heimwee naar God in Christus; vanwege de zonde, het inwendig bederf, vanwege het 'zonde zijn', vanwege het lichaam der zonden dat niets anders doet dan zondigen, maar ook vanwege de genade en de nooit aflatende trouw van die dierbare Heere Jezus voor een goddeloze en trouweloze hoop. Och, mocht u zich eens als zo'n goddeloze hoop bevinden, want dan zou Christus u dierbaar zijn. Ik wens u in ieder geval een voorspoedige wetsdood toe, want het Einde der Wet is Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft.

Hartelijke groet,

GPPB.

De afval van de refo-kerken is voorzeggd en onomkeerbaar

Genoemde refo-kerken doen niets anders dan de zonden kerstenen, de kerkjeugd met sport en spel ter helle dirigeren; vrouwen zonder hoed onder de bediening van Gods Woord tolereren; vrouwen met leggings en lange/korte broeken in de kerk, buitenshuis en op kerkelijke

vakantiekampen als bijzaken promoten; sodomieten aan het Heilig Avondmaal nodigen, waarmee men Gods verdoemend oordeel over zich heeft uitgeroepen, want gepaard gaat met het inzegenen van sodomieten in de kerkenraadsbank en op de preekstoel; geschenken worden aangenomen en Gods recht gebogen; een gemaakte vorm van natuurlijke liefde wordt vereenzelvigd met de liefde Gods, waaruit volgt dat iedereen wordt vrijgelaten in zijn/haar manier van geloven en onder dit soort schijnliefde en schijn geloof worden allerhande roepende zonden onder de rottende mantel der liefde gedooft !

Huntington daarentegen heeft uitdrukkelijk de wet IN Christus geleerd, en daarom kon die Godsmann de wet niet als lijfregel voor de gelovigen leren, omdat Gods Woord dat nergens leert, omdat het gekloof maar 1 Voorwerp heeft en dat is Christus en omdat de wet zich niet laat bedriegen door verrot vroom vlees. Valse leraars zoals Middelkoop leren hun schapen 2 voorwerpen des geloofs, namelijk de Wet en Christus, maar tegelijk staren naar twee voorwerpen wordt de mens ongeneeslijk scheel van. De Wet is in Christus verheerlijkt en te wandelen in Zijn voetstappen, komt geen wet meer aan te pas, want die wandel is volkomen in overeenstemming met de wet, omdat het niet mijn, maar Zijn voetstappen zijn. In Zijn voetstappen gaat Gods volk onder het heiligend kruis naar 't erfgoed hierboven, naar 't Vaderlijk huis en de rest blijft niet achter, maar vaart met de wet in de hand ter helle

De oude mens onder de wet gaat dus met de wet in de hand ter helle, omdat zij Christus de eer niet gunnen, zoals de rijke jongeling Christus de eer niet gunde en bedroefd heenging naar zijn eigen plaats, met een huis vol oorkonden en rewards vanwege al zijn goede bedoelingen, wets-inspanningen en zijn Godevijandige best-doenerij.

Gods volk heeft de wet in al zijn eisen gedaan, omdat zij door diezelfde wet verdoemd zijn geworden en door Christus uit de hel zijn opgehaald, zoals Hanna ervan getuigt in 1 Samuel 2:6: *“De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen.”*

Gods kinderen hebben op hun rekening de gerechtigheid van Christus hebben staan, alsof zij zelf alle gerechtigheid hadden vervuld, terwijl de voltallige refo-priesterschaar -inclusief Middelkoop- zoals gezegd, de wet NAAST Christus stelt, zogenaamd, om de wet te doen uit liefde en dankbaarheid, terwijl zij de wet in het geheel niet doen, ergo, die teniet

doen ! Degenen die de wet naast Christus stellen, om die te doen onder de dekmantel der liefde, leven onder de wet en in het geheel niet uit Christus en stellen zichzelf als een overtreders (Gal. 2:18). Degenen die de wet naast Christus stellen om die te doen onder de dekmantel der liefde bevinden zich nog geheel als een Gode vijandige oude mens onder de wet, terwijl Gods volk geen oude mens meer is, noch heeft, en niet meer onder de wet, maar onder de genade verkeert, omdat zij een nieuw schepsel in Christus geworden zijn. Christus is hen geworden tot Wijsheid bij God, tot Rechtvaardigheid, tot Heiligmaking en volkomen Verlossing (1 Kor. 1:30). En omdat de Wet geestelijk is en blijft, zijn zij het niet, terwijl Middelkoop zich als een geestelijk mens proponeert en derhalve de verdoemende kracht der wet loochent.

Als we spreken over het ware karakter en het doel van de Wet der Tien Geboden, dan betreden we een uiterst belangrijk terrein, mede omdat in de huidige prediking Wet en Evangelie veelal met elkaar vermengd worden. Als de Wet met het Evangelie gemengd wordt, verliest de Wet haar absolute, strenge en onbuigzame karakter en de genade verliest dan haar vrijsprekende, reddende en overtreffende karakter. Wet en Evangelie verschillen van elkaar als water van het vuur. De Wet drukt uit wat de mens moet zijn, namelijk zoals God hem in het paradijs geschapen heeft. Het Evangelie toont ons wat God in Christus is, namelijk genadig en barmhartig, vergevende de zonden van verleden, heden en toekomst. De Wet eist en het Evangelie geeft. De Wet eist gehoorzaamheid door de werken en belooft het leven bij volkomen gehoorzaamheid. Het Evangelie geeft genade en belooft het eeuwige leven op grond van de gehoorzaamheid van Christus. Wet en Evangelie zijn totaal verschillend in hun bediening en toch niet met elkaar in strijd. Het Evangelie geeft wat de Wet eist, namelijk in Christus.

De Wet wordt weleens de uitdrukking van Gods wil genoemd, maar dat is een eenzijdig Godsbeeld. God is rechtvaardig én barmhartig. De deugd van Gods rechtvaardigheid is echter niet de tegenpool van de deugd van Gods barmhartigheid, zoals veel wordt aangenomen en geleerd. Nee, God is rechtvaardig, zowel in de verwerping van de goddelozen, als in het zaligen van zondaren. De deugd van Gods barmhartigheid wordt nooit gekend ten koste van de deugd van Gods rechtvaardigheid. Andersom geldt hetzelfde: de deugd van Gods rechtvaardigheid gaat nooit ten koste van Gods barmhartigheid. Ook als we door eigen schuld

verloren gaan, en dat is altijd eigen schuld, gaat dat nooit ten koste van de deugd van Gods barmhartigheid. Gods rechtvaardigheid is niet in strijd met Zijn barmhartigheid en andersom ook niet. Gods kinderen leren deze beide deugden kennen in Christus. Buiten Christus is God een verterend Vuur en een eeuwige Gloed waarbij niemand wonen kan. De hemel is een hel voor de onverzoenden en zij zullen het in de hemel niet uithouden. De deugd van Gods barmhartigheid buiten Christus is de hel voor het vlees. In de hel heerst niet alleen de Wet als regel der verdoemenis, maar ook de toorn van het Lam. Als wij onbekeerd blijven onder de prediking van het Evangelie, zondigen wij niet alleen tegen de Wet, maar ook tegen het Evangelie. Geliefde lezer, wat ik u bidden mag: *"Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen"*, Ps. 2:12.

Er is dus veel meer in Gods hart dan de Tien Geboden. Als wij willen weten wie God is, moeten we op Christus zien. *"Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk"*, Kol. 2:9. Als wij in Christus zijn, is er geen Wet meer die ons kan beschuldigen, noch kan verdoemen. "Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt. Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechter hand Gods is, Die ook voor ons bidt", Rom. 8:33-34.

***"Want de Wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden"*, Joh. 1:17.**

In de ogen der Wet kunnen we geen genade vinden, ook niet als we erkennen en belijden dat we wetsovertreders zijn en daarom des doods schuldig zijn. *"Want zovelen als er uit de werken der Wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen"*, Gal. 3:10.

Velen houden de berg Sinaï voor de berg Sion en maken van Mozes een Christus. Mozes moet het leven regelen en Jezus mag de rest doen. Men belooft de Wet gehoorzaamheid en Jezus mag kijken of het goed gaat en inspringen als het verkeerd gaat. Ja, dat is voor velen wat zij noemen: "genade". Men doet de Wet 'door genade' -zo heet het dan- en voor de tekorten klopt men bij Jezus aan, net als die rijke jongeling. Dat is zo'n

beetje de religie van de gereformeerde gezindte, op en onder de kansel, van PKN tot (oud) Ger. Gem. (in Ned. - B.V.), op een zeldzame uitzondering na.

De Wet staat in het kader van de wil des bevels van God: "Doe dat en gij zult leven!" Zo is de Wet op de Sinaï gegeven en ontbreekt er ook maar een titel of jota in het doen, dan is het vloekvonnis der Wet van kracht, want al degenen die onder de Wet zijn, zijn onder de vloek. Op de Sinaï openbaarde God Zich te midden van duisternis, onweder, bliksem en donder, maar in al deze ontzagwekkende dingen openbaarde God Zich niet in het kader van het genadeverbond, maar als de God van het werkverbond: "Doe dat en gij zult leven!" (Luk. 10:28). Tot wie richt God Zich in de Wet? Tot degenen die onder de Wet zijn. *"Wij weten nu, dat al wat de Wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de Wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij"*, Rom. 3:19.

Het volk beefde en sidderde bij dat vreselijke gezicht van Gods tegenwoordigheid op de Sinaï, en wat deden zij? Zij vluchtten allemaal tot Christus. MIS! Zij namen de toevlucht tot Mozes, maar Mozes redt niet van het eeuwige verderf en Mozes bewaart ook niet voor de zonden. De afgoderij met het gouden kalf was daarvan een sprekend bewijs. Toen Mozes maar even te lang wegbleef, kwam de wetteloosheid van het volk wel openbaar in de heidense rondedans om het gouden kalf. Dus degenen die menen de Wet te doen, leven zonder de Wet, zoals ook Paulus van zijn eertijds getuigt in Romeinen 7:9: *"En zonder de Wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven."*

De tegenwerping van de valse leraars, die Paulus in Galaten 3:19 aanhaalt, luidt: "Waartoe is dan de Wet?" De valse leraars wierpen deze vraag op, vanwege het feit dat als de Wet de mens niet rechtvaardigt en heiligt, de Wet dan geen gebruik heeft en tevergeefs gegeven is. Paulus antwoordt op deze vraag is echter radicaal afsnijdend: *"Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het Zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars"*, Gal. 3:19.

De valse leraars wilden de Wet handhaven als een werkverbond, om die te doen uit verdienste, omdat zij van de genade niets wilden weten. Paulus zegt echter dat de Wet gegeven is als de bediening des doods, namelijk om aan te tonen dat wij van nature onder de heerschappij der

Wet leven en voor God verdoemelijk zijn (Rom. 3:19). De Wet is gegeven, "...opdat de zonde boven mate wierd zondigende door het gebod", Rom. 7:13. De Wet is een spiegel en door de Wet is de kennis der zonde (Rom. 3:20). De Wet laat zien dat er van de mens niets, maar dan ook niets deugd. De Wet neemt de ondeugd echter niet weg, integendeel, door haar bediening vermenigvuldigen de zonden (Rom. 7:9), opdat degenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn als gans verdoemelijk openbaar zouden komen en zouden sterven aan het werkende vlees, want anders kan God Zijn genade niet kwijt. Dat is geen voorwaarde waaraan de zondaar moet voldoen om in Christus te kunnen geloven, maar een werk van de Heilige Geest. De Heilige Geest vraagt aan niemand toestemming om Zijn overtuigend werk door de Wet te doen plaatsvinden, maar komt ongevraagd binnen. Dat geldt voor elke zondaar die God wil zalig maken. Met wat voor doel? *"Maar de Wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest"*, Rom. 5:20. **God is een God Die de goddeloze rechtvaardigt!**

Het doel van de Wet is dus niet om deze aan te wenden om zich verdienstelijk voor God te maken, ook niet om een heilig mens te worden, maar de Wet is gegeven opdat we zouden erkennen dat we goddeloos en onheilig zijn voor God en alleen maar een recht hebben op de eeuwige straf. De Wet is dus gegeven om erachter te komen dat we niet meer aan ons doel beantwoorden waartoe we geschapen zijn. Dat hebben we zojuist gelezen in Galaten 3:19. De **Statenvertaling** heeft de laatste zin van Galaten 3:19 echter verkeerd vertaald. Er staat namelijk: "...in de hand des Middelaars." Maar dat moet zijn: "...in de hand van een middelaar." Dus niet dé Middelaar des Nieuwen Testaments, Christus, maar een middelaar, Mozes, de middelaar van het oude verbond. In de **KJV** staat dan ook: "...in the hand of a mediator." Mozes heeft de Wet in ontvangst genomen, maar ziende de zonde des volks, brak Mozes de twee stenen tafelen in stukken. De Wet was dus in de handen van Mozes niet vertrouwd en daarom moest de middelaar van het oude verbond de Wet in de Ark leggen, onder het verzoendeksel. De Wet is in Christus met bloed bedekt. Pas toen Mozes de Wet in de Ark gelegd had, werd het genadeverbond geopenbaard en was de Wet de regel van het genadeverbond, niet voor de bondelingen, maar voor het Hoofd van dat verbond, namelijk Christus. De Wet is dus niet de regel des levens voor

de gelovigen, want dan zou de Wet de belofte vernietigen. Dat is echter onmogelijk, want dan zou Christus tevergeefs gestorven zijn. *"En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de Wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen. Want indien de erfenis uit de Wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft ze Abraham door de belofte genadiglijk gegeven"*, Gal. 3:17-18.

Gods volk is de Wet niet gezet (1 Tim. 1:9) en zij komt aan de Wet nooit meer te pas om die ter hand te nemen, want in de handen der mensen, zelfs in de handen van Mozes, is de Wet niet vertrouwd. Wij hebben de Wet door ons vlees krachteloos gemaakt (Rom. 8:3). God heeft de Wet verborgen onder het Bloed en in het lichaam van Christus gelegd. *"Ik draag Uw heil'ge Wet, dien Gij de sterv'ling zet, in binnenst ingewand..."*

De Wet verandert dus nooit van eigenschap, ook niet door het geloof, want de Wet is niet uit het geloof, maar is en blijft de bediening des doods, ook na ontvangen genade, niet voor de nieuwe mens in Christus, ook niet voor de oude mens, want die is met Christus gekruist en gestorven, maar wel voor het vlees, ook voor het vlees van een kind van God. In Galaten 2:18 noemt Paulus zichzelf een overtreder als hij zou leren dat de Wet voor de gelovigen een regel zou zijn om naar te leven. *"Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelf tot een overtreder."*

Die suggestie veegt hij radicaal van tafel in het volgende vers: ***"Want ik ben door de Wet der Wet gestorven, opdat ik Gode leven zou"***, Gal. 2:19.

De zonde wordt echter niet toegerekend als er geen Wet is (Rom. 5:13). De Wet is dus nodig om te laten zien dat 'ons doen der Wet' enkel overtreding is. Paulus zegt dus dat als hij de Wet opnieuw ter hand zou nemen om zijn leven daarmee te regelen, terwijl hij aan de Wet gestorven was, hij zichzelf tot een overtreder maakt (Gal. 2:18). Dus kan de Wet geen regel des levens voor de gelovigen zijn. Degenen die dat wel leren, maken zichzelf tot een overtreder, gelijk de betoverde Galaten van weleer. De Wet is dus niet gegeven om te redden, ook niet om te heiligen, maar om aan te tonen dat elke stap die buiten het Zoenoffer plaatsvindt, een stap ten dode is en niet ten leven. Door de Wet is niet alleen de kennis der zonden, want de Wet is ook de bediening des doods. De Wet laat niet alleen zien wie we zijn, zoals we in Adam gevallen en geworden zijn, maar doet ons ook de vloek van die val gevoelen. Een

onverzoend mens is een onrustig mens, tenminste, als hij nog een sprekend geweten heeft. De zonde heeft een scheiding gemaakt tussen God en onze ziel en die scheiding wordt de mens, voorzover de Geest Gods in hem werkt, gewaar. De overtuigde mens probeert het echter op een akkoordje te gooien met de Wet en belooft beterschap in woord en daad en zo begint hij te reformeren en te evangeliseren, met het oogmerk om zijn geweten het zwijgen op te leggen en God tevreden te stellen. De algemene overtuiging brengt een mens echter niet dichterbij de zaligheid, maar wel bij de rampzaligheid, want de mens gaat liever door met werken totdat hij een ons weegt, dan dat hij voor God in zou vallen op genade of ongenade. De Wet werkt toorn (Rom. 4:15) en brengt een slaafse vrees teweeg in een onverzoende consciëntie. Het gevolg daarvan is dat de mens aan het werk slaat, om wat? Om God uit handen te blijven! Men wil wel zalig worden, maar buiten Gods recht om. Men wil wel in de hemel komen, maar niet door de enge Poort. Men wil wel netjes leven, maar met behoud van zichzelf. De zulken leven onder de Wet en onder de vloek. Alles wat men denkt en doet, in woord en daad, is vervloekt, *"want zovelen als er uit de werken der Wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen"*, Gal. 3:10.

Van nature zijn we dood voor de dood en gevolgen wij niets van de vloek waaronder we leven en waardoor we ten verderve reizen. De mens is niet alleen dood voor de vloek der Wet, maar ook dood voor het Evangelie van Christus. De mens moet van dood levend gemaakt worden door de stem van de Zoon van God en bevrijd worden van de macht van het ongeloof. Het ongeloof strekt zich echter wijder uit dan het ongeloof in het Evangelie, want van nature gelooft de mens ook niet in de absolute wet. Is God nu werkelijk zo streng dat Hij niets door de vingers ziet? Als dit nog een vraag voor ons is, dan houden we God voor een leugenaar. God ziet de zonden nimmer door de vingers, ook niet vanwege het feit dat Christus de Wet volkomen heeft voldaan.

Zolang wij onder de Wet leven, blijft de eis der Wet van kracht, op straffe des drievoudigen dood. God eist Zijn beeld terug van elk gevallen adamskind en Hij is niet onrechtvaardig om van ons te eisen waaraan we niet kunnen voldoen. De eis der Wet blijft dus ten volle van kracht, zolang wij onder de Wet leven.

Hoewel de Wet een punt zet achter het vloekvonnis over de gevallen

mens, heeft God in Zijn oneindige barmhartigheid en liefde, Zijn Zoon naar deze wereld gezonden, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Op Golgotha heeft God zowel de deugd van Zijn rechtvaardigheid als de deugd van Zijn barmhartigheid in Christus verenigd. *"Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk"*, Kol. 2:9. Op Golgotha hangt een vervulde Wet aan het hout gespijkerd. Op Golgotha is de Wet aan zijn einde gekomen, namelijk in Christus, want het Einde der Wet is Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft. De stoffe der Wet blijft wel bestaan, maar de Wet heeft in de dood van Christus haar zeggenschap op Gods volk verloren, of beter gezegd: uit handen gegeven. *"Want hetgeen der Wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vlees, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees"*, Rom. 8:3. Omdat de zonde ter dood gebracht is door de dood van Christus, heeft de Wet geen macht meer om Gods volk te veroordelen, want de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen is ons genezing geworden (Jes. 53).

Gods volk leeft dus niet onder de Wet, maar onder de genade. Voor Gods volk geldt: *"Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de Wet, maar onder de genade"*. Rom. 6:14. Gods volk is de Wet geen gehoorzaamheid meer verschuldigd, alleen aan Christus en de gehoorzaamheid des geloofs is veel duurzamer dan de gehoorzaamheid van Adam voor de val, want Adam kon vallen, maar een christen niet. Ja, wel in de zonden, maar niet uit het verbond, vanwege het vastgestaafd verbond in Christus dat van geen wankelen weet, vanwege de getrouwheid van het Verbondshoofd, Christus, de Rots der eeuwen, vanwege de getrouwe en onveranderlijke Verbonds-Jehova, DE IK ZAL ZIJN DIE IK ZIJN ZAL. Dat deze leer door alle tijden heen verdacht is gemaakt en voor antinomianisme is versleten en ook in onze dagen voor vele belijders onverteerbaar is, bewijst de argumentatie van Paulus wel. Paulus is de valse leraars -die hem doorlopend van wetteloosheid wilden beschuldigen- namelijk een slag voor, als hij zegt: *"Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de Wet, maar onder de genade? Dat zij verre"*, Rom. 6:15.

Omdat het verstand alleen maar op een scholastieke wijze kan denken en van de geloofsleer een begripsleer wil maken, kunnen velen maar niet aanvaarden dat de Wet in het leven der genade geen andere functie

heeft dan ervoor, namelijk als de bediening des doods voor het vlees. *"Doch de Wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven", Gal. 3:12.*

De wetgeving op de Sinaï is dus bedoeld om het volk Israël in het gareel te laten lopen, maar tevens om de overtredingen aan het licht te brengen. De ceremoniële wet is voor het volk der Joden een tuchtmeester tot Christus geweest (Gal. 3:24), tenminste voor degenen die in Hem geloofden, maar de Wet der Tien Geboden is geen tuchtmeester, maar een bloedwreker, die een ieder vervloekt die zich buiten de Vrijstad bevindt. De gelovigen in het Oude Testament leefden niet onder de Wet, maar onder de genade, hoewel zij onder voogden en verzorgers gesteld waren, totdat Christus gekomen zou zijn (Gal. 4:2). De nieuwtestamentische gelovigen zijn echter nooit onder de oudtestamentische tuchtmeester geweest, want met de komst van Christus is de tuchtmeester met het voorhangsel des tempels in tweeën gescheurd en overbodig geworden. De Wet der Tien Geboden daarentegen is een eeuwigdurende Wet en is niet met de dood van Christus opgehouden te bestaan. De Wet is en blijft de kenbron van de zonden en is de bediening des doods voor het vlees. De Wet is niet door Christus' dood veroordeeld, maar vervuld. Hoewel de Wet niet door het geloof is, wordt de Wet niet door het geloof teniet gedaan, maar bevestigd. De Wet wordt niet door het geloof bevestigd omdat de gelovigen de Wet ter hand nemen om zo een heilig mens te worden, nee, de Wet wordt bevestigd en bewaard door de liefde des geloofs, en ook vervuld door de band der volmaaktheid, want de liefde is de vervulling der Wet, hoewel de liefde niet op de Wet gericht is, maar op Christus. Wij hebben HEM lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. De Wet heeft alleen effect op het vlees, maar niet op de wandel des geloofs. De Wet is derhalve geen regel des levens voor de gelovigen, alleen voor de ongelovigen. De Wet heeft geen invloed op het geloof, want de Wet is niet uit het geloof (Gal. 3:12). Het geloof daarentegen is door de liefde werkende en omdat de liefde Gods -die in het hart is uitgestort door de Heilige Geest- niet steelt, niet vloekt, niet lastert, geen kwaad denkt, geen overspel doet, enz. is de wandel des geloofs overeenkomstig de Wet. De gelovigen leven echter alleen uit Christus en worden niet door de Wet, maar door de Heilige Geest geleid in al de waarheid. Die door de Wet geleid wordt is een zoon der dienstbare, maar die door de Geest

Gods geleid wordt, is een kind Gods en een zoon der vrije.

Paulus was in twijfel over al degenen die de Wet als regel des levens noodzakelijk stelde voor de gelovigen (Gal. 4:20-21). Paulus roept de betoverde Galaten op om de zoon der dienstbare geen plaats te geven, maar uit te werpen. De valse leraars die de Wet van Mozes noodzakelijk stellen als regels des levens voor de gelovigen, vervolgen altijd degenen die naar de Geest geboren zijn (Gal. 4:29), hetgeen Paulus duidelijk bewijst met de verhouding tussen Abrahams dienstbare zoon, Ismaël, en de zoon der belofte, Izak. Paulus zegt in Galaten 4:29 dat de afgunst en de plagerijen van Ismaël jegens Izak niet op zichzelf staat, maar ook nu geldt. Altijd wordt het levende Kind vervolgd door de dienstbare kinderen van het verbond en dat speelde zich ook af in de buik van Rebekka (Gen. 25:22), let wel in uitverkiezende en profetische zin. Ezau vervolgde Jakob al in de moederschoot, dus toen ze nog niet geboren waren, maar dat betekent niet dat Jakob al was wedergeboren in de moederschoot, hoewel velen hetgeen God tot Rebekka zegt omtrent Jakobs uitverkiezing biblicistisch verstaan, omdat zij hun eigen onbewuste wedergeboorte klank-exegetisch daaruit menen te verstaan. We hebben daarover eerder uitgebreid geschreven en Jakobs rechtvaardigmaking vanuit Gods Woord verklaard (*Zie link*):

http://www.derokendevlaswiek.com2018_THEOLOGIE_EINDTIJDzpRUBRIEKJAKOB_zhOPRECHTzh_HEBREEUWSEzpBETEKENIS.html

De zonen der dienstbaarheid, Ismael en Ezau, zullen niet ervan met het kind der belofte. *"Maar wat zegt de Schrift? Werp de dienstmaagd uit en haar zoon; want de zoon der dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der vrije", Gal. 4:30.* Het leven in Christus verdraagt zich niet met degenen die de Wet als regel des levens stellen voor de gelovigen. **Let wel: de Wet is wel de absolute regel des levens voor degenen die onder de Wet leven, want buiten Christus is God enkel een verterend Vuur en een eeuwige Gloed.** Gods ware volk is echter van de Wet vrijgesteld, niet om de zondigen, maar om Gode te leven. Gods volk heeft wel de evangelische vermaning nodig om de vrijheid die zij in Christus hebben, niet te gebruiken tot een oorzaak voor het vlees (Gal. 5:13), maar elkander door de liefde van Christus te dienen, elkaars lasten te dragen en alzo de (liefdes)wet van Christus te vervullen. De wet van Christus is 'liefde uit een rein hart'. De wet van Mozes daarentegen luidt: 'raak niet, smaak niet en roer niet aan. Oog om oog en tand om tand'. De Wet van Mozes werkt toorn, maar onder de volmaakte wet der

vrijheid is de liefde de banier over Gods volk.

Tijdens het apostelconvent in Handelingen 15 stonden enige gelovigen uit de sekte van de farizeeën op en zeiden de apostelen dat zij de christenen uit de heidenen moest besnijden en dat zij hen moesten gebieden de Wet van Mozes te onderhouden, als regel des levens. De grote redetwist die toen volgde, werd door Petrus echter afgebroken en met gezag des Heiligen Geestes veroordeelde hij de wettische leer der farizeeën als zijnde een ondraaglijk juk en stelde daartegenover de genade van de Heere Jezus Christus, door welke zowel jood als heiden konden zalig worden en door niets anders. De apostelen hebben de gelovige heidenen nooit bevolen dat zij zich moesten besnijden en dat zij de Wet van Mozes moesten onderhouden (Hand. 15:24), maar alleen dat zij zich zouden onthouden van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij (Hand. 15:29).

God wil barmhartigheid en geen offerande. Paulus vermaande de gelovigen dat zij zouden blijven bij de genade Gods (Hand. 13:43) en dat houdt vanzelf ook in dat wij Gods geboden bewaren door het geloof, echter niet door de werken. Aan het "doe dat" is Gods ware volk gestorven, ook ten aanzien van het leven der heiligmaking (Gal. 2:18-19).

Betekent dat dan dat de gelovigen de Wet teniet doen en zondigen, opdat de genade te meerder worde? **Dat zij verre!** Wie dat meent, loochent de goddelijke natuur der genade en lastert Christus. Immers, Christus heeft Zijn volk juist uit de heerschappij des duivels verlost en onder Zijn bewarende hand geplaatst. In Hem leven en bewegen zij. Het leven des geloofs wordt niet geregeld door de Wet van Mozes, maar door de genade van Christus, door de belofte des Evangelies. De farizeeën ondermijnden de grondslag van het christelijk geloof. Al degenen die de gelovigen onder de Wet proberen te brengen, ondermijnen de grondslagen van het christelijk geloof en de leer van Christus. Als Christus Zijn discipelen beveelt het Evangelie te prediken aan alle volken, dan zegt Hij erbij dat zij hen ook moeten leren alles wat Hij hen geboden had. Wat had Christus Zijn discipelen geboden de volken te onderhouden? De Wet van Mozes? Waar staat dat? Christus had hen geboden dat zij elkaars lasten moesten dragen, de sacramenten moesten onderhouden: "Doe dat tot Mijn gedachtenis!" Ook had Hij hen geleerd dat zij hun vijanden moesten liefhebben, werken der barmhartigheid

moesten voorstaan, Zijn voetstappen drukken, zichzelf verloochenen, de broeders liefhebben, de valse leraars wederstaan, de volle raad Gods prediken, enz. enz. Daarin moesten de discipelen ook de volken onderwijzen, namelijk in de leer van Christus.

Zo zien we dat de Wet het leven niet kan geven aan een zondaar en evenmin de levensregel kan zijn van de gelovigen. In Christus vinden we beiden: Hij is de Opstanding en het Leven en Hij heeft ook een voorbeeld nagelaten, opdat wij Hem gelijkvormig zouden zijn. *"Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen"*, 1 Pet. 2:21.

Als Christus ons leven is, kan de Wet niet onze leefregel zijn, want dan zou Christus onvolmaakt zijn. Christus is beiden, ons Leven en onze Wet. *"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is Wijsheid van God, en Rechtvaardigheid, en Heiligmaking, en Verlossing"*, 1 Kor. 1:30.

"Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen. Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn. En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele Wet te doen. Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen. Want wij verwachtten door den Geest uit het geloof de hoop der rechtvaardigheid. Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof door de liefde werkende", Gal. 5:1-6.

Wat is dan de regel des geloofs?

*"Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld. Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel. **En zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen**, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het Israel Gods. Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den Heere Jezus in mijn lichaam. De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met uw geest, broeders! Amen"*, Gal. 6:14-18.

Al degenen die de wet stellen als hun zogenaamde leefregel, vermengen wet en evangelie, vereenzelvigen Mozes en Christus, de dienstbare zoon met de zoon der belofte en van dezulken is openbaar dat zij hebben

afgerekend met de ergernis van het kruis, met het duivelse oogmerk om niet vervolgd te worden. Dus al die regel-des-levens-mensen zijn juist degenen die de wet teniet doen, zich openbaren als vijanden van het kruis van Christus, opdat zij niet vervolgd zouden worden. Dezulken overtreden de leer van Christus en hebben God niet (2 Joh. 1:9) en dezulken profileren zich als valse oecumenen, arminiaans kerk-politieke tovenaars en antinomiaanse humanisten op alle gebied. Binnen de refo-kerken zijn er geen geroepen knechten van God meer te vinden, want als zij er wel waren, zouden zij zich met Christus en Gods vervolgte volk buiten de legerplaats bevinden, om Zijn smaadheid te dragen, waarvoor de voltallige schijnvrome refo-priesterschaar bedankt! Het zijn veeleer vervolgers van het levende Kind, omdat zij het leven met Christus buiten de legerplaats haten en dat is hoorbaar en zichtbaar, zoals we al met de feiten hebben bewezen en met een 10-stellingen statement bevestigden.

1. Geen enkele refo-dominee getuigt publiek tegen de roepende zonden van land en volk, omdat zij huurlingen zijn en liefhebbers van zichzelf en derhalve een aangepast evangelie preken, waarin de Leeuw uit Juda's stam die in de bressen staat voor de rechten des Vaders, volledig ontbreekt; geschenken aannemen, de duivel de hand reiken, God en de mammon dienen.

2. Geen enkele refo-dominee waarschuwt zijn schapen voor de roepende zonden (politieke SGP-crimes; Goebeliaans RD-bedrog; Nazi-orgaandonatie; vaccin-gif-cocktails en vaccins met geaborteerde foetuscellen; kerkelijk aanvaarde sodomie, de illuminatie, NWO, enz.).

3. Geen enkele refo-dominee maakt onderscheid tussen natuurlijke en onnatuurlijke zonden, waarvan het duivelse sprookje "celibataire" sodomieten een van de sodomitische vruchtgevolgen is.

4. Geen enkele refo-dominee stelt derhalve bedrivers van onnatuurlijke zonden onder de tucht, maar nodigen zulke onnatuurlijke zondebedrivers ten heilige dis, nemen de eer van elkander aan, omdat zij menseneer hoogkerkelijk bewieroken en tegelijkertijd Gods eer onder hun kerk-laarzen vertrapten.

5. Geen enkele refo-dominee maakt zich vrij van de fascistische SGP-

politiek en de gelijknamige RD-propaganda-bedrog.

6. Geen enkele refo-dominee wordt vervolgd om Christus' wil, omdat zij allen de ergernis van het kruis van Christus teniet doen, opdat zij niet zouden vervolgd worden.

7. Geen enkele refo-dominee staat in de bressen zoals de profeten, de apostelen en al Gods getrouwe getuigen uitdrukkelijk wel gedaan hebben en doen, omdat, als het staan in de geslagen bressen ontbreekt en de bijbelse vrijmaakplicht wordt genegeerd, er geen sprake is van een Goddelijke roeping om het Woord te bedienen.

8. Geen enkele refo-dominee, noch refo-kerk heeft een publieke stem richting de overheid, omdat zij hun geweten aan de duivel hebben verkocht, ofwel aan de fascistische SGP en het Jezuïtische RD.

9. Geen enkele refo-dominee durft publiek nog iets wezenlijks te zeggen, dan alleen vacuüm verpakte puddingpraat en "kerkpolitiek-correcte" robot-uitdrukkingen, omdat zij de roomse twee-mens-leer aanhangen en die schaamteloos verdedigen, omdat zij de ware liefde niet hebben, terwijl de ware liefde de Waarheid, vervat in de leer van Christus, aanneemt, omhelst en die handhaaft tegenover de heersende ketterijen.

10. Geen enkele refo-dominee graaft in de wand zoals de profeet Ezechiël moest doen op Gods bevel, om de kerkelijke doofpotten open te breken en de bedrivers ervan te censureren en zo kunnen we nog uren doorgaan.

De Heere gaat echter door en Hij zal Zijn almacht tonen in de verdelging van de goddelozen en in de toebrenging van de Zijnen. *"Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn; en: Een iegelijk, die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid"*, 2 Tim. 2:19.

GPPB. v.d.m.

Dit is een publicatie van www.derokendevlaswiek.com